

Zdzisława Sośnicka, Uchylcie mi serc Waszych drzwi

Uchylcie mi serc Waszych drzwi

Przywołał chcę siłę tamtych dni

Gdy ze szkolnych ław

Idąc w wielki świat

Ten sam jasny cel miałam ja i Wy

Dziś za nasz stłoacute;ł w świąteczny dzieł

Zasiada chłłoacute;d, srebrnikłoacute;w brzęk

A, gdy wspomnienie ściśnie gardło w płoacute;ł

Palimy je,... to w błoacute;l

Uchylcie mi serc Waszych drzwi

Przywrłoacute;cić chcę wiarę w tamte dni

Nim przewrotny los skradnie sercu moc

Nim dławiący strach pozbawi sił

Ktoś zabrałsens najprostszych słłoacute;w

A pusty śmiech kładł nam do ust

Nim magia wygłoacute;d spęta wszelką chśęć

Pochłoniści grą spłoacute;jrzcie, jak co krok

Oddalamy sił, oddalamy sił

Oddalamy sił, oddalamy sił....